

BALUARTE SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

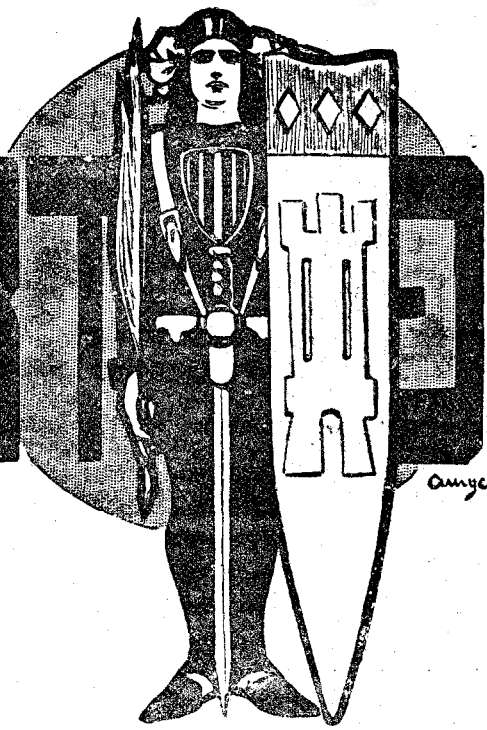
Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remittis y Reclams
a preus convencionals

Setmanari català

Redacció y Administració:

Carrer de la Isla de Cuba, 27



Colmado y Confitería
LA PERLA
* Major, 50.--SITGES *

Tots els dies de festa elaboració de la
SENS RIVAL
PASTA DE MONA

S'avisava al públic que, després de molts esforços y sacrificis, aquest establiment ha conseguit obtenir la venda a Sitges de l'acreditada *Pasta pera sopa puré de sémola*, sense barreja de fecula ni almidó, de la casa de D. Francisco Garriga, del carrer del Carme, n.º 7, Barcelona; que fou fundada en l'any 1800.

Unich dipòsit a Sitges: LA PERLA

Jaume Trabal y Martorell

ADVOCAT

Ha traslladat y ofereix son despatx al carrer de
Raurich, 8, 1.ª.—Barcelona

GENT

De En Ramón Suriñach Senties

D' aquest llibre se n' ha dit una cosa forta. S' ha dit que després de llegir-lo «un se troba més reconciliat ab sí mateix y ab sos semblants perquè li ha sigut presentat un aspecte real, viu y palpitant del esperit humà»...

Ho deya en Moliné y Brasés desde *La Renaixença* y trobo que en aquestes paraules hi ha 'l millor elogi que pot ferse d' un escriptor. Y tan senzill com sembla, oy?, això de veure la realitat y sapiguer presentar-la real y viva y palpitant. Donchs, veyeu? Jo ho trobo molt senzill y impossible a la vegada. Senzill y clar, si s' es poeta y artista de de debó. Impossible, si l'home, boy sent artista, no arriba a tenir aquell dó inefable de la poesia que fa que l' emoció duga la paraula lluminosa als llavis y que la paraula siga desitjada y recullida fervorosament pe'ls que l' escoltan... Que només els poetes deuen parlar en veu alta de las cosas de la vida... Y quan ells ne parlan, tota la gent n' està com encisada y ab els ulls brillants y ab un gran tremolor en l' ànima emocionada...

Y ab en Suriñach passa això: que us encisa del suprem encis... Y ja està dit tot, perquè això ja es lo més alt que pot dirse de un escriptor.

Soch molt amic d' en Suriñach y 'm plauria moltíssim parlar d' ell entre 'ls seus amichs de Sitges. Jo voldria dir entre 'ls amichs del poeta l' exit grandios del darrer llibre del poeta... Y si no hi hagués el perill de que en Suriñach pot sentir la

nostre conversa amistosa, ara jo 'n diria moltes cosas de *Gent*. Pero així y tot, vull parlarvos una mica del seu llibre. Vull parlarne provant de trovar en las paraules dels altres el rastre del meu pensar y sentir, ja que la delicadesa del amich així m' ho imposa.

Diu en Morató desde *La Veu de Catalunya*:— «En la obra general d' un artista hi sol dominar sempre una tónica que banya 'l conjunt. Podrà el artista separarsen en algún cas, pero considerant en bloc el seu bagatge sempre la veureu que hi sura... La d' en Suriñach Senties està formada per un gavadal de simpatia que sobreix arreu. El tema que ell toca, ne resta tot amarat per mica que li escaygui»...

Rés més encertat que aquesta observació. Per qué resultan tan simpàtics en Suriñach y las sevas obras? Aneuho a saber! Costa molt d' explicar-las aquestes cosas, pero 's percebeixen desseguida.. Aneu llegint y veureu com se n' ha adoniat tothom de la forsa de simpatia d' en Suriñach.

Diu la *Il·lustració Catalana*:— «Tracti l' autor el tema que vulgui, y surti en escena rics o pobres, gent aristocrata o humil, il·lustrada o vulgar; no hi mancarà may la mirada compassiva d' en Suriñach, qu' els enmetarà els moments de dolor o de miseria ab l' evocació de sentiments generosos o de dolços records... Entre tantas figuras com surten en las narracions del llibre, no se 'n troba ni una de verament antipática o execrable. Aquesta tendresa de sentiment es l' encís del llibre.»

Y així per l' estil. No acabaria may de copiar trossos que diuen l' encant de l' obra d' en Suriñach. Y perquè vegeu si deu ser profund aquest encant, vull contarvos una cosa que conta en Xavier Gambús desde *Patria Nova*, de Reus

Diu en Gambús que un dia, visitant a una familia coneguda, — «vá entrar en las habitaciones ahont ens estavam una xamosa mallorquina d' ulls negres y melangiosos»...

Diu que la senyoreta d' aquella casa vá ferli algunes bromas a la mallorquina y que després afegí que, tal com la veyan, sabia moltes cosas:—Oy que sabs moltes cosas bonicas?

Y diu que la dolsa mallorquina abaixá 'l cap y sonrigué vergonyosa...

Y diu que alashorás, aquella noya que sabia moltes cosas bonicas, heusaquí que sense ferse pregar gens vá recitar una narració en prosa: era *Conte de Reys*...

— «Poch a poch va comensar la narració, y va seguir-la dolsament, sense equivocar-se ni en un punt, desgranant-la ab majestat com si ella mateixa la hagués escrita. Y aquell accent mallorquí, qué hi esqueya! Y 'm vá grabar tant en la memoria aquelles figuras tarragonines que cuan llegeixo el nom d' en Suriñach en algún lloch desseguida se me acut *Conte de Reys*, ab aquella senyora viuda alemana y aquells pescadets y aquells llochs de Tarragona... »

Oh, quin gran encant debía trobarhi aquella noya en *Conte de Reys* per apendresel de memoria, fersel seu y dirlo després com a una d' aquelles cosas bonicas que son de tothom!...

— «Com a qualitats literaries,— torna la *Il·lustració Catalana*,— l' obra d' en Suriñach ne te de notables. Avans que tot, el distintiu de l' autor es la elegancia y la claretat... y finalment llisca per tota la obra cert oreig poètic que escampa sas dolsas

alenas fins en el passatges en que sembla que no hauria d' arribarhi.»

Diu el *Diario de Barcelona*, que:— «Sab expressar las delicadesas de sentiment mes finas y enlayradas d' una manera fácil y sugestiva».— «En *Gent*, ha reunit l' autor,— traduhim de *La Vanguardia*— dinou composicions escrites rápida y vigorosament, en que s' hi revela una personalitat original y propia. En *Gent* hi ha páginas de primer ordre, páginas escrites energicament y notables per la delicadesa, el sentiment, el perfum de poesia que respiran, així com també per la veritat filosófica y l' encertada observació de l' ànima humana»...

Així, en el mateix tó de merescut entusiasme parlan de las qualitats literaries d' en Suriñach tots els periódichs que he tingut ocasió de veure: *El Diluvio*, *Las Noticias*, *El Noticiero*, *Cucul*, *Talia*, *La Tomasa*, *Occitania*, *Il·lustració Catòlica*, *Mercurio*, *Il·lustració Artística*, *La Costa de Llevant*, *Gent nova*, *de Badalona*, *La Comarca de Lleyda*, *Baluart de Sitges*, *Patria nova*, de Reus, *Las Provincias*, de Valencia, *El Universo*, de Madrid, y altres que no recordo... De bona gana jo ho copiaria tot, pero aquest compendi fora una repetició constant dels mateixos elogis... Aném a lo que m' ha semblat més original de lo que s' ha dit sobre *Gent* en concret, prescindint ja de las qualitats generals del autor.

Parla en Morató:— «Hi há qui sosté que cada home es una novela. Potser sí, potser nó. Lo que si 's pot sostenir gayrebé d' una manera absoluta es que cada home, per vulgar y per trivial que sigui, ha tingut un moment, un dia, una setmana de la seva vida, digne de temptar al escriptor... Donchs aquets instants y aquestes tongadas son els que ha cercat en Suriñach Senties para inspirarli la major part dels contes que constitueixen el seu flamant volum.»

Després parla de lo bé que en Suriñach ha comprés el conte, y afegeix:— «Y així els seus articles han sortit intensos, vibrant are ab notas plácidas, després rialleras, mes endavant trágicas, pero sempre interessants y sugestivas»...

Diu en Geroni Zanné, desde *Juventut*:— «...son notas senzillas, curtas, observadas y anotadas sá y enllá per qui surt de casa ab el convenciment de que ha de trobar per tot arreu la lleveu d' un drama. Y no sempre son els dramas notes trágicas y violentas, sino dolores fondos y amagats, que 'ls homes vulgars no consideran may com materia artística: els dramas del silenci, els íntims, els que no s' exteriorisan ab formas grandiosas, son casi sempre els més punyents. En Suriñach sembla també pensar d' aytal manera.»

Y torna *La Renaixença*:— «*Gent* d' en Suriñach Senties ens revela un temperament d' observador. Son objectiu es claríssim, tant com son llenguatge. Lo forsa emotiva devant dels actes humans (aquella qualitat qu' es el nervi y la sanch de tota producció artística), animan constantment sos escrits y en totas aquestas qualitats hi regna un ditxós equilibri que es la condició més notable d' aquest jove autor. L' armonia y l' equilibri entre tots els components d' un temperament artístich, un dels quals es la emoció (mare de la passió desbridada), se troban difícilment en els escriptors meridionals y en Suriñach posseheix aquestas qualitats sense esforços y sobretot sense preocuparse de las corrents o modas literaries; potser ho deu en gran part a 'n això últim.»

Y en Manel Folch y Torres, desde *El Poble Català*, afegeix;—«En conjunt podriam dir que l'autor ha acabat de realisar en aquesta obra lo que semblava portés d'intent en las que, ab anterioritat, havia tret a llum: el relligament armónich, l'agermanament natural; sense violencias, del realisme ab l'idealisme. Assumptos té en Suriñach en el seu llibre propis del temperament d'un Víctor Català, y no obstant, sense perdrer rés en intensitat, están escrits ab la placidesa d'una página d'en Ruyra. Es l'exemple qu'ens sembla més just pera expressar el modó de ser del autor y dona idea de lo que constitueix l'aspecte de la seva personalitat literaria.»

Tanca 'l llibre *Gent*, una hermosíssima novel·la,—*L' Estrany*,—que pe'l meu gust es lo més fort de l'obra y de lo millor que 'ns ha donat a conèixer en Suriñach. Jo aconsello que la publiqui apart aquesta novel·la: serà llegida ab més atenció y considerada ab més justicia. És clar que se n'ha parlat de *L' Estrany*; pero no gaye particularment; molts n'han parlat com d'un article més del llibre: no ab aquella extensió y entusiasme que 's mereix una producció tan plena de coses admirables.

Copiem només lo que 'n diu *La Veu de Catalunya*, que ja la considera en lo que val:—«Pera acabar de fer interessant el volum, que dú una espléndida coberta de l'Opisso, el coronà una novel·la plena de flayre, brunzent d'emoció. Se titula *L' Estrany*, y es la biografia d'un infelís, d'un desheretat de la fortuna que cerca en un amor adúlter y troba en una paternitat il·lícita el consol als mals tractes dels seus semblants. Y es tant la tirada que té en Suriñach a deixarse dur per la simpatia, que, si nó directament, arriba en alguna ocasió y com d'esgallipantas, a voler dignificar en certa manera 'l pecat en que 'l desgraciat ha caigut y ha fet caurer a la seva còmplissa. Sembla que no hi puga fer més l'autor: allà hont hi há la desgracia, allà vá la seva simpatia, fentli fer els ulls grossos als desviaments y perdonar las faltas. Y aixó si que ja es excessiu, deixar veure en l'autor certa despreocupació que 'ns estimariam més no véureli.»

Ab tot l'esgarriament del *Estrany* y la Patxeta brilla costat per costat de la rectitut del vicari malalt a qui, trobantse moridor, la dona va a confessar la seva culpa. L'acte de remordiment de la culpable que, trobantse a punt de ser mare, no dupta en emprendre un llarch camí pera anar a trobar al sacerdot al poble hont ha sigut traslladat per mor de la malaltia que 'l corseca, es emocionant de debó. Pero l'episodi més vibrant, el més ferm, el més intens de la novel·la, es el dels dolors ab que se anuncia en els funerals del vicari la maternitat de la dona. La impressió que produheix als sornaguers feligresos y l'egoisme ab que 's negan a recullir a la dona, son d'un realisme ben artísticament sentit y també ho es, al principi de la novel·la, el cuadro de la despedida que fá el vicari al poble hont ha agafat la malaltia que 'l dú a la fossa; y també ho son las descripcions de pahisatjes que 's troban a cada pás; y també ho es, cap al final, la protesta de la Patxeta quan l'*Estrany* li fuig ab el fill del seu amor adúlter.

Pot dirse, en resúm, que en el llibre *Gent* continua en Suriñach mostrantse un excelent contista, a l'hora que 's revela novelador de brillant avenir. Cal, doncs, esperar d'ell que emprengui d'una vegada el camí de la novela y sobretot de la ciutadana, puig si en *L' Estrany* se mostra bon novel·lista, en la majoria dels seus quadrets se presenta un excelent costumista barceloní.

Nomes necessita, donchs, fondre las dugas qualitats.»

Y açí que ja ha parlat tothom del llibre del meu amich, heus aquí que jo 'm sento tentat de dir moltes altres coses... Algunas, ben pocas, n'he dites y 'n tinc moltes a la punta de la llengua.

Pero en Suriñach me renyaria. Callem y felicitemlo de tot cor per l'exit grandios del seu darrer llibre qu'es una ferma realitat, y una gran esperansa.

POMPEYO CREHUET



Remitit

Sr. Director del BALUART DE SITGES.

El 1. de Mayo y sus chupópteros

En la inmensidad de los campos nótase una agitación palpitante; las plantas comienzan á despertar de su letárgico sueño invernal; ese astro luminoso con sus candentes rayos dá calor y vida al color magestuoso de las flores; las aves redoblan sus trinos; esa alfombra matutina, con su verde aspecto en que el ser humano sienta su planta, es la vida general proporcionada por la sabia naturaleza de Mayo: ¡qué placer! ¡oh dicha! todo rie, todo se desenvuelve á impulso de esa verdad tan justiciera. ¡Loado sea el bien que nuestra madre nos envía!

Y la naturaleza humana y social? ¡Oh dolor! ¿Qué diremos de unos cuantos socialeros, que el 1.º de Mayo se les vió, pues, de pié girando la vista y dirigiendo la palabra hácia las partes más flacas, con el propósito de observar los grados de entusiasmo que aquellos infelices analfabetos sienten por la celebración del 1.º de Mayo? Un día menos de salario para los infelices obreros, y unas cuantas pesetas arrancadas de las cajas de resistencia con el fin de cubrir los gastos de los oradores subterráneos. ¡Que escarnio! ¿Cómo se atreven estos vámpiros socialistas en su continuada tarea de querer simbolizar entre la clase trabajadora, con tan absurdas doctrinas y tan extravagantes iniciativas? ¿Aún creéis á los trabajadores poco abismados, que todavía quereis sepultarlos más? ¿Acaso son pocas las fiestas que se hacen al final de la jornada del año, que todavía quereis agravar el estado económico del hogar?

¡Basta ya, hipócritas y farsantes!

¡Ay de vosotros el día que lor trabajadores abran los ojos á la razón! Ese torbellino de ideas que los ignorantes forman en su cerebro, no podrán digerirlas por la fatal condición irreflexiva; de ahí que jamás podrán sentar un principio de criterio fijo. Sinó hagamos un examen de los analfabetos,—que somos muchos—y observaremos sin que nos sorprenda, por la costumbre que de ello tenemos, que la mayoría con la habitual costumbre que les caracteriza, discuten y refutan casos para ellos desconocidos. Se hacen filósofos sin saber lo que es filosofía; sientan plaza en las filas democráticas, sin conocer la democracia y sus consecuencias; se titulan socialistas ó republicanos, ignorando por completo la extensión de sus programas, y los beneficios que puede reportar á la clase trabajadora; se disputan la presa de municipios y parlamentos cual bruto aferrado en la idea de que el precipicio ha de ser su salvación.

Así resulta que los analfabetos desperdician toda su naciente energía, tratando de impedir el éxito de la verdad, y luego se encuentran sin lo necesario para deshacer el error y el engaño en que han vivido.

La falta de amor á la verdad, y la poca instrucción, originan estas tan fatales consecuencias. El hombre que llevado de una corriente de simpatía hacia una teoría falsa y ridícula, no se convierte en escudriñador de sus deficiencias al objeto de ponerlas en claro, se hace responsable de su ineptitud declarándose moral y materialmente un total analfabeto. Nada debe extrañarnos: vivimos envueltos en un torbellino de hombres ilusos que á todo se atreven á impulso de sus caprichos.

Estas razones son emanadas de la deliciosa fuente de la experiencia. Durante muchos años hemos pasado por infinidad de fases siempre predominadas por la pasión, jamás discurriendo y menos investigando cuál de las sendas de la vida humana es la más puritana; así es, que el hombre de esta condición, él mismo se labra el anatema; deja de ser observador olvidándose del deber á que está sujeto como precursor de los hechos y las cosas.

Pero como los analfabetos no procuramos levantar nuestra incomunicación con la ciencia, he aquí, que la causa de nuestras pasiones no hacen escender al insondable abismo de la idiotez.

Los hombres sugestionados por la charlatancia de los socialistas, pierden su valor intelectual. Cuando

se nos presenta uno de estos socialistas charlatanes, inspirado en el deseo de mejorar nuestra condición de trabajo abogando por la socialización y más tarde una vez absorbidas las conciencias de los asociados procura inculcarles la necesidad de una representación en los municipios ó parlamentos, como elemento defensor de nuestros intereses económicos; los analfabetos no vacilamos en hacer signos de aprobación; no vemos en esto que los socialistas conducen á aumentar la esclavitud de los trabajadöres.

El derecho que tiene todo individuo á alzarse contra toda explotación socialista, es inmanente, esencial á nuestra naturaleza, é imprescriptible, no caduca jamás, aunque el individuo esté aislado y solo contra todos, su derecho de rebeldía permanece intangible. ¡Qué importa plazca á los analfabetos inclinarse bajo la farsa socialista! El hombre digno que aborrece esa farsa y no queriéndola soportar, se revela, tiene razón contra todos. Su derecho es resplandeciente, formal, incontestable, y el derecho de los analfabetos sometidos, representa una cantidad despreciable que no puede oponérsele. Para éstos, no comenzará el derecho á tomar cuerpo hasta el día en que, cansados de obedecer y trabajar en favor de los socialistas, piensen en rebelarse contra ellos, procurando al propio tiempo espurgarlos de las sociedades en que suelen inculcar sus falsas teorías en el alma pueril de los trabajadöres.

A. MONTESINOS

(Continuará)



Els corridos platónichs

En aquest món, de aixó que la gent en diu «corridos» sempre n'hi há hagut, encare que de diferents menas, maneres y condicions.

Per més que hi hagi qui ho posi en tela de judici, molt avans de la dominació romana, a la península ibérica ja eran coneguts semblants tipos; no faltant qui remota la seva aparició a la época de la invasió dels bárbaros, bastants segles aváns de que la nostra vila fos coneguda per tot el món civilisat ab la denominació de Subur, ab que més tart fou batejada en virtut de una pila de coses y cosetas que ara no fan el cas y que, per lo tant, deixém de relatar per no fugir de la esfera en qu'hem de desenrotllar la tessís del present article, si arribém a desenrotllarla; donchs, pe'l camí emprés, ens sembla que avans d'assolir el final ens en haurém anat de test trenta dotzenas de vegadas y n' haurém fugit d'estudi trenta y mitxa més, com ara, verbi gracia, per exemple.

Donchs, com anavam dihent, sí, senyors... ¿ahont eram?... ahl ja; ja me 'n recordo: donchs, com vos deya, molt aváns dels «caballeros andantes» del insigne Cervantes, ja se 'n coneixían de corridos, ab la sola diferència qu' en aquell temps, quan els tals sortían en busca de aventuras, tant si feya calor com fret, anavan forrats de mallas de acer y, además, usavan l'imprescindible morrió, tan de moda allavoras com avuy día ho és el ballar vals Bostons, permetísem la comparansa. El perquè de las costums aquestas, o, millor dit, aquéllas, prescindeixo d'exposarlo, per considerar que vostés ja el deuen sapiguer de sobras; ¿veritat?...

Pero... ¡quina diferencia de aquells temps als actuals!... ¿fa?... Ara també n'hi há de corridos, sí, també n'hi há; mes, en lloch de malla y morrió, lo que gastan és molta labia... ¡Si 'n tenen tots ells de terra a l'Habana, de oncles amERICANOS y butxacas sobreixidas!... uy, fa por!... Aquéts són, com si diguessim, corridos de boquilla, que 's bellugan continuament y van sempre seguint rastre, com gossos perdiguers; no obstant, apesar de no perdrers per quedarse endarrera, sempre fan tart; encare que aixó a ells poch els amohina, donchs el seu ideal no estriba en altre cosa qu' en que la gent els vegi, trobantse atacats, com si diguessim, de monomania exhibitoria, que 'ls té constantment obsessionats.

Els corridos intellectuals tot ho fan ab las lletras: veuen, per exemple, una cara de rosa que 'ls hi cau

Noticias

Ens consta positivament y tenim molta satisfacció en poguer ferho constar aixís, que, salvo ulteriors complicacions ben lluny de pressentir-se; no faltará pera res absolutament l'aygua durant la próxima temporada de istiu; mal pesi a cert mal intencionat que s'esforça en volguer fer creure lo contrari, acreditantse de aqueix modo d'excelent patrici y excelentíssim mentider, per no dir una altre cosa.

Lluída en extrém va resultar la vetllada ballable celebrada la nit del passat diumenge en el Pradó Suburense y organísada per l'element jove de la mentada societat.

El saló d'espectacles produí un cop de vista magnífich, exornat ab rama de boix, com en el ball de Caramellas, y, ademés, algúns frescals palmeras.

A la entrada, se obsequiava a las senyoretas ab hermosos rams de ginesta y flors bosquetanas.

Ab l'afinació que li és peculiar, la banda de la casa va interpretar un triat repertori.

La concurrencia, tan nombrosa com distingida.

Segons atenta circular que tenim a la vista, s'ha constituít a Bogotá (Colombia) una societat de comers en comandita, que girará baix la rahó social de Carulla y C.^a, de la qual son socis colectius D. Eusebi Cortés y D. Joseph Carulla, sent soci comanditari el Sr. C. Ph. Etienne, de Barcelona.

Aquesta societat es dedicará a tots els negocis de lícit comers, y especialment als d'exportació de productes del país, en combinació ab la casa de D. Eusebi Cortés, de Barcelona.

Desitjem a nostre bon amic Carulla y a la nova societat bon acert y sort en sa empresa.

Se trova actualment a Madrid el regidor socialista d'aquest Ajuntament, don Joseph Carbonell y Company, ab l'objecte d'assistir en representació dels socialistas de Sitges, al Congrés de trevalladors.

El vinent dilluns, l'intelligent pianista y compositor el jove Francisco Carreras y Pujat, donará un concert clàssich al Foment del Treball Nacional, de Barcelona.

Per descuyt involuntari, en la poesia publicada en el número passat titulada «La Gavina», hi omírem la firma de son autor, que no és altre que 'l nostre apreciat compatrici En Trinitat Catasús Catasús.

El día de Sant Isidro els agricultors varen celebrar la seva diada ab un gran ofici y sermó a las sis del matí.

A las nou va sortir la professó cap al punt en que avans hi había la creu dels Escarabats, desde ahont va procedirse a la benedicció del terme.

Aquesta setmana hem tingut el gust de saludar algúns distingidas familias que ja venen per passar la temporada d'istiu.

Que siguin benvingudas.

En la Iglesia Parroquial, el dissapte passat al mati varen contraure matrimoni el nostre estimadíssim amic D. Joan Marsal Brunet ab la simpática sitjetana D.^a Rosa Picas.

Els hi desitjem moltes prosperitats.

Un dels días d'aquesta setmana va ser combregada la molt bondadosa Sra. D.^a Isabel Font Falp.

Fem vots pera el prompte restabliment de la seva salut.

El nostre bon amic Pepito Marsal ja está millorat de la cayguda que va sufrir a la Trinitat.

Ens en alegrem moltíssim.

El xalet de que ja donarem compte en el número passat ara estará expossat al públich en la confiteria de D. Joseph Masó (Bruguera) ahont se despatxarán billets, com també se'n despatxarán en la barberia de 'n Miquel Milá.

Sembla que de la manera que puján els blats en els terrenos grassos encara s'arribará a fer una mitja cullita de grà; de palla poca ni haurá; però l'espiga será plena.

Las vinyas portan un creixent molt maco. De rahims n'hi há eom pochys anys: sino sufren cap contrarietat enguany tindrem una bona cullita de vi.

Durant la setmana que finéix, el temps que ha fet ha sigut bastant bonansó, deixantse sentir al mati y a cap a la vesprada una fresqueta molt agradable, que convida a surtir de casa.

Havem rebut la visita y hi deixem establert el cambi, de las següent revistes:

«Catalunya», quincenari de Sabadell; «La Veu de la Comarca», setmanari de Tortosa; «Nova Llevor», setmanari d'Igualada, y «El Federal», de las Corts.

El valent setmanari catalanista «La Tralla» ha publicat aquesta setmana un superb número extraordinari dedicat al tercer aniversari de la constitució de la República de Cuba, que honra en gran manera a la mentada publicació.

A més d'un escullit text, conté una profusió de gravats representant varias escenas de la revolució, vists del Centre Catalanista de Santiago y retrats d'algunes de las figuras més proheminentes de la República, entre ellas en Maceo, Estrada Palma, Robau y el del nostre digne compatrici En Joséph Miró y Argenter.

En conjunt és un extraordinari digne de posseirs, que nosaltres recomaném a nostres llegidors al ensemple que felicitem als entusiastas companys que 'l redactan.

EDICTE

Faig saber: Que la Corporació Municipal de ma Presidencia, en sessió del dia 18 de Abril últim, prengué acort, en virtut del quin y en compliment a lo que disposa la real ordre de 20 de Janer últim, ha de procedirse a la confecció del Registre Fiscal dels edificis y solars d'aquet terme municipal, per careixer el mateix de dit document.

Al efecte tots els propietaris, administradors o encarregats que posseeixen edificis o solars en aquet propi terme, observarán las següents prevencions:

1.^a Que de tota relació jurada que rebin pera la formació del Registre Fiscal, deuen acusarn rebut.

2.^a Que al omplir ditas relacions juradas, no ometin cap detall pe 'ls conceptes que s'expressan en son encasillat.

3.^a Que cuidin de consignar la vera riquesa de la finca, puig en altre cas, cabrá exigirlosi las consegüents responsabilitats per defraudació, una vegada probada en legal forma.

4.^a Que cada edifici o solar será objecte d'una relació jurada, no poguent, per tant, incloure varias fincas en una mateixa relació.

5.^a Que dins l'espai de quinze días, a contar del següent al en que hagin rebut l'oportuna relació jurada, venen obligats a omplirla y entregarla als encarregats de recullirla a domicili.

Tot lo qu' es fa públich pera coneixement dels interessats y a fi d'evitarlos las corresponents responsabilitats, pera 'l cas d'infringir qualsevol de las anteriors prevencions,

Sitges 16 Maig de 1905. — L' Alcalde President, Francisco Batlle.

EDICTE

Havent practicat la Comissió designada per la Junta pericial repartidora d'inmobles, cultiu y bestiar, el recompte de que tracta la regla 3.^a del article 56 del Reglament general de 30 de Septiembre de 1885, dita Junta, cumplint la regla 4.^a del mateix article, ha refós las relacions parcials del bestiar amillarat en aquet terme, acordant tenir de manifest semblant treball durant cinch días ab objecte de que puguin formularse quantas reclamacions se conceptuin justas.

Sitges 10 Maig de 1905. — L' Alcalde President, Francisco Batlle.

de ull...; má a la ploma y zich-zach: ja li han tirat als nassos un sonet despampanat capás de robar el cor a una xindria, de sugestionar un hipopótamo y de fer cruixir las fibras, dich, las barnillas de qualsevol cotilla o las mollas de qualsevol somnier. Passan, una nit de lluna—ja sigui plácida, melancólica o plena—, y per casualitat veuen, com si diguessim, «darrera una cortineta, tota blanqueta, de una finestrèta, jay, carat! dich, una careta, que, avergonyideta, s'está amagadeta fent la... rialleta, etc. etc.», donchs... article literari (!?) al canto...

Y van al ball y badan tota la nit, ja sigui per falta de salida... o be perque altres xicots que no se las pintan de corridos li han pescat la noya ab qui voldrian ballar... donchs, un altre sonet o un altre article que destilan amargura per dalt y per baix ... y despit desde la primera a l'última ratlla...

Y aixís successivament; que pera ells aixó de las lletres constitueix una distracció que 'ls serveix de desahogo y de mirallet pera pretendre fer la mar de conquistas.

Tambe hi há corridos de nit, no diré jo de troñs, pero sí que pòdríam dirne de centellas, que ab sols la bellugadissa dels seus ulls y els gestos sansónichs que gastan, las fan caurer ¡pobretas! com a moscas.

Aixís mateix, hi há corridos que ab música celestial y la seva mala musa están buscant a totas horas remey a las sevas penas...

Y prou de corridos, que parlant d'ells temo haverme corregut ja massa. Ah: y el que sigui confrare que prengui candela.

WALKYRIO



Cosas del "Eco"

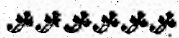
Ja 'n tenim un altre que no ha filat d'avuy.

El farambana del Eco está que treu foch pels caixals, y tot perque ara l'Ajuntament ha tingut la debilitat de volguer pagar els comptes pendents ab els industrials.

Vaya, home, no siguis pavanà; ja ho sabem que sempre n'havem tingut d'inglesos, però al menos deixeu que 'ls altres paguin.

Ja ho veyeu industrials quin defensor més defensor que teniu dels interessos morals y materials.

No és pas gens estrany que aixó del pago aquest, els hagi sulfurat, perquè els que manavan, que són els que avuy més critican, fins ja habían perdut l'agra y tot de pagar: feyan com l'apotecari d'Olot, que, preu per preu, es bebia las medicinas o s'ho quedavan els mateixos, que pe'l cas és igual.



Sessió del Ajuntament

Baix la presidencia del Excm. Sr. En Francesch Batlle, es reuniren els concellers Misas, Marsal, Dalmau, Puig, Magrans y Carbonell y Planas, començantse la sessió a dos quarts de dotze.

Llegida y aprobada l'acta de l'anterior, es dona compte d'una comunicació de la Comissió Mixta de reclutament, declarant fugitius als minyons En Antoni Pérez Segura y En Lluís Amat Cervera.

D'un altre de la mateixa procedencia, senyalant per el día 25 del corrent pera el reconeixement del minyó En Miquel Soler Tasis.

S'aprobaren dos comptes d'En Francesch Gorgas y En Joseph Kieß, empleats de Secretaría, de 20 y 10 pessetas respectivament per viatges fets a Barcelona per assumptos relacionats ab aquestas oficinas.

En Marsal diu en nom de la Comissió de Foment, que ha sigut aprovat el croquis de Na Concepció Posta, acordantse autorizarla pera edificar.

Es concedeix algún altre permís pera finestras y s'acaba la sessió a tres quarts de dotze.

Notícies Religiosas

Demà, diumenge, a las vuit missa de comunió general de las cortesanas de Maria. A las deu ofici solemne de la Corte de Maria. A las cinch de la tarde, rosari, trisagi y mes de Maria cantat pel coro de fillas de Maria.

Dilluns y demes dias de la setmana a las set missa y exercis del mes de S. Antoni.

A las set del vespre mes de Maria. Dimecres a dos quarts de vuit farán la primera comunió els alumnes del col·legi de S. Lluís, dirigit pel director D. Joseph Matheu.

Dijous a dos quarts de vuit missa de primera comunió de las educandas del col·legi de las M. M. Concepcionistas. A las quatre de la tarde rosari, trisagi y mes de Maria cantat per las senyoretas del col·legi y renovació de las promesas del S. Baptisme.

Divendres a dos quarts de vuit farán la primera comunió las alumnas del col·legi de Doña Raymunda Masolives.

Dissapte a tres quarts de sis de la tarde, rosari salutació sabatina y Salve a nostra Snyora del Vinyet.

MAGNÍFICA CASA amoblada per llogar, situada al carrer Major. Per informes dirigir-se a la Farmacia Font y Torralbas: Carrer Montesión, 19, Barcelona.

Joseph Kics Alvarez

ADVOCAT

Ha establert y ofereix lo seu despatx a la

Plassa de la Constitució, 3; Sitges

IMPRESSA MAGUNCIA: PALLA, 6; BARCELONA

LABORATORI DE FARMACIA
y ANÁLISIS QUÍMICO

de

F. Font y Torralbas

Montesión, 19 y Magdalenas, 8

BARCELONA

Medicamentos modernos, extranjeros y nacionales, de pureza garantida : : : Absoluta pulcritud en la preparació de las fórmulas. Vins medicinals de totas menas : Especifics. Tinturas : Elixirs : Aixarops : Dentífics.

Restaurant Versailles

MATA Y C^a

Rambla Canaletas, 3, y Tallers, 1, Barcelona

CUBERTS, desde 3 pessetas; Servir a LA CARTA; HABITACIONES expresas a l'entresol para familias. Se sirven también A DOMICILIO. Obert de DIA Y NIT; Preus ECONOMICHS; Xampany FRAPPÉ a 40 cén.

... : : : tims la copa, usant l'aparall frigorífic, FRIMER a ESPANYA

Tots els dias: TOST A LAS BRASAS: PA y copa de XAMPANY: UNA PÉSETA

Rambla Canaletas, 3, y Tallers, 1: BARCELONA

GRANS MAGATZEMS

Establiment de ROBAS y SASTRERIA

Gran assortit en llaneria, alpacs de totas classes, drils, telas, & &: géneros de las fábricas més acreditadas d' Espanya y del Extranjer: Especialitat en equips para núvia y articles blancs: Preus els més econòmichs; donchs pera donar una ideya exacta de la extremada baratura que regeix en aquesta casa, sols cal manifestar qu'en ella s'hi troban de venda trajos de llana, pera senyor, confeccionats, desde 7 duros!!

FRANCISCO RICART, successor de BARCELÓ:

Progrés, 8 y 10 y Sant Pau, 13 y 15; Vilanova y Geltru

TEMPORADA D'ISTIU * * * * ÚLTIMAS NOVELTATS



Camiseria y Corbateria

Carrer Boqueria, 32 * Barcelona

Gran assortit en camisas

corbatas, mocadors

y tots els articles

dertanyents an aquest ram

Gran baratura an els preus

LA CAMISERIA QUE VEN MES BARATO

ESPECIALITAT EN CAMISAS A MIDA

GRAN OCASIÓ

Venta de 17 casas, pessas de terra, ceps americans y prestams de diner.

Las casas están situadas al carrer de Bonayre, Aygua, Jesús, Sant Bartomeu, Sant Francisco, Sant Pere, Sant Sebastia y Plassa de la Industria.

Es ven una pessa de terra situada molt aprop de aquesta vila y una gran propietat dintre aquest terme municipal.

Venda de ceps americans de totas classes, procedents dels més acreditats viviers.

Prestams de diners a primera hipoteca.

Per negociacions dirigir-se a D. Joan Llopis Míla: Carreró de Can Fals.—Cap de la Vila.— SITGE



GRAN RELLOTGERIA Y JOYERIA ***

EL REGULADOR

INMENS ASSORTIT EN OBJECTES PROPIS PERA REGALOS

Carme, 1, y Rambla Flors, 37; Barcelona

El Fénix del Ahorro

Societat benéfica de previsió y pensions vitalicias: Verdadera mutualitat: Funciona baix la inspecció del Govern: Domicili social: Aviñó, 7, Barcelona: Per cada pesseta que s'entregui mensualment se obtindrà als deu anys un benefici mínim de 360 pessetas, ab la ventatja de poguerse trasladar els drets a sos respectius hereus: Pera tota mena d'informes dirigiuvos al Delegat, D. Cristófol Durán.